

Punte sažo na njeho powožene a won bu tym Ciwjelerjam podatn, hačž won saplaczi schitko, schtož jemu winojstn bjeshe.

My so tejšch, lender! po tajkej Pschikafni stamje nedžeržimn, ale sabudžemny teje Ssmjelnoszje jara husto. Džej my dyrbeli lubosnje bydž, tam rosnje ladamy. Džej my dobre Sstowa dawacz dyrbeli, tam klijemny my. Hačž so to runje stane, so my pscheciwo tajkej Pschikafni Krystufkowej czinimny, da lajdajmy schak tolla na to, so bychmy so teho Pharisajskeho Rjecha ladali, a tak bes Sswjedomnja nebyli a newostali, ale so bychmy so storo wobrocili, na tu to Snamjo spomnili, a czinili, kaj nam nas Wortecz czinil je. So bychmy tejšch sabyli a wodali, a so žanej Nepraudoszi, a žanemu Medžakej nedali rosniwaci.

Tolla pak žiwscha to tejšch ktemu, so by ton žamny, kotremuž ty wodacz chžesch, žwoje Rjechi sposnat, a žebi je dat žel bydž. Pschetož so by so Bamschej a druhim Ne-pscheczalam teho Sstowa jich Rjechi wodali, to so nehodži, dokelž woni to sa prawe džerja, so naschu Wjeru pscheszjeħaju. Budžali pak woni posnacž, so žu to kaj župi czinili, a so so chžedža teho wostajicž: Da dyrbi Wodaczje jich Rjechow pschindi. Pschetož jeli so so Rječ wodacz dyrbi, da dyrbi tu Rječ bydž. Schtuž pak chže prawy bydž, a so nochže kRječej posnacž, kaj Saul Samuelej czinesche, temu so nemožja Rjechi wodacz.

To je ta Wuczba wot Ršheszijansteħo Žiwjenja, kotruž nam ton Rnessteħo Herempla nascheho Wotza wN. beħach prjotk džerzi. Tu žamu Wuczbu kwali won dalje we tem Pschirunanju tej Czjeski we Woku a wot tej Rjady. Jako by chžyl recz: Ja derje widžu, wotno wam czeschko pschindže, pschetož ta Schkoda was boli, kotruž won wam wopokasal je; wu ju storo nemožecze tak sabycž. Tak rucžje hačž wam wasch Pscheczivnik kWocioma pschindže, aby wy na neho spomnicze, da was ton Njew smolom pschekwata, a wy žebi pomnygli cze: Won je mi to, a to, czinil, ja bych chžyl, so by žej Schiju stamał. Niž tak lube Džeczi, praji Krystus. Hačž won runje tebi tu aby tam schkodžil, aby so tebe smekajkim Sstowom dotknył je, da je to tolla wopraudži jeno jena Cij. ħka, ma ħe Swelciko, a molciki Proschk we Woku: Dnž ty tem mješzi wulku Rjadu masch, jeli so ty na to poladach, schtož ty pscheciwo Bohu czinil žy. Zehodla žiwscha jara welje ktemu, so by druheho žudžicž a tamacz chžyl.

We druhich Wjezach je hewak tak, so dyrbi ton Schrybar wjazy wedžicž, dnžli Schulerjo; hewak nebudža Schulerjo welje wot neho nawuknyč. Kajki da žy ty Schrybar, so chžesch druhich wucžicž a žudžicž (a žy runje tak rješchmy a tak župny, dnžli ton, kotreħož ty so skroblišch wucžicž. Psched Ludžimni, (chže ton Rnes rez) nehodži so to na žane waschnje, kak chže da so to do moħeho

Kra

(19)